

[Karlskov Jensen.]

ter gradvis tilbagegives til staten, og det nævnes også som en mulighed at gå ind i olieefterforskning og -udvinding ved Færøerne og Grønland. Det gælder også udnyttelsen af den termiske energi, hvor det er regeringens hensigt at søge etableret et statsligt energiudviklingselskab i teknisk samarbejde med Dansk Olie & Naturgas A/S. Jeg synes, det spørgsmål umiddelbart rejser sig, om ikke det var rimeligere at give elværkerne, som det jo pålægges at gå over til også at tage sig af fjernvarmeforsyningen, og kommunerne en større plads i den forbindelse.

For oliens vedkommende ventilerer handelsministeren muligheden af, at staten går ind såvel i efterforskning som indvinding, raffinering og markedsføring ikke alene af danskproduceret olie, men også foretager statsopkøb i Norge og andre olieproducerende lande i form af langtidsaftaler. Når man tager i betragtning, hvilke formidable investeringskrav naturgasens ilandføring og distribution og bygningen af et antal kernekraftværker i de næste 10-20 år stiller, må man efter venstres opfattelse sætte et stort spørgsmålstegn ved både det realistiske og det fornuftige i, at staten placerer sig i olieområdet på den måde, som det her er ventileret.

Om naturgassen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Arbejdet synes jo at følge den plan, der er lagt, og en samlet stillingtagen skulle kunne finde sted omkring 1. januar 1979. Jeg vil godt sætte et spørgsmålstegn ved, om handelsministerens optimisme på det område er tilstrækkelig begrundet, og jeg vil navnlig stille handelsministeren et konkret spørgsmål om det direktiv, som Ministerrådet i EF vedtog den 13. februar 1975, og hvori der er nogle bestemmelser om, på hvilke områder naturgas kan finde anvendelse i EF-landene. Er det efter disse bestemmelser muligt at anvende dansk naturgas på den måde, som det er tænkt anvendt i redegørelsen, altså både til individuel opvarmning af parcelhuse og lejligheder og i en vis udstrækning i kraftværkerne?

Hvad angår kernekraft, vil jeg sige, at hele energiplanen jo har som en forudsætning, at kernekraften indgår som et fundamentalt led i energiforsyningen. I redegørelsen fastslår handelsministeren også, at der er:

» ... intet realistisk alternativ til kernekraften, hvis vi skal opfylde planen om en væsent-

lig reduktion af oliens andel i den samlede energiforsyning.«

Venstre er enig i denne bedømmelse, og jeg hæfter mig herudover især ved to ting i redegørelsens afsnit i forbindelse med kernekraftspørgsmålet. Det første er, at den bebudede rapport om prioriteringen af samfundets ressourcer, herunder til energiformål, som har været trukket frem som en af begrundelserne for regeringens udskydelse af ikrafttrædelsesloven, nu ventes afsluttet inden årets udgang. Det andet er, at regeringen ikke længere hænger sig op på den svenske regerings tidsplan for løsningen af affaldsproblemerne, den anden motivering, regeringen har givet for at udskyde ikrafttrædelsesloven.

Nu er der i redegørelsen gjort opmærksom også på den amerikanske præsidents udtalelse om en forøget produktion af beriget uran og villigheden til at tilbagetage affaldet, en udvikling, der også er på vej i de andre store vestlige industrilande, og som vel nok primært har til formål at hindre en spredning af atomvåbenteknologien, men som jo altså også kan være med til at løse vort affaldsproblem.

Redegørelsen efterlader hos mig det indtryk, at regeringens plan klart forudsætter en snarlig vedtagelse af ikrafttrædelsesloven, altså indførelse af kernekraft i Danmark. Jeg synes også, at socialdemokratiets ordfører, hr. Erik Holsts, udtalelser i nogen grad kunne underbygge denne opfattelse, at der altså nu er ved at være klarhed over de forhold, som regeringen har motiveret sin udskydelse med.

Jeg vil derfor gerne spørge handelsministeren, hvornår et eventuelt regeringsforslag kan ventes. Jeg håber, at handelsministeren kan demontere udtalelser, der har været citeret i pressen af miljøministeren, som har nævnt året 1980 som det absolut tidligste tidspunkt.

Skal dansk erhvervsliv bevare og udbygge sin konkurrenceevne og yde det nødvendige bidrag til at skabe øget beskæftigelse og valuta-indtjening, kan det jo ikke stilles dårligere eller dyrere med hensyn til energiforsyning end de lande, vi konkurrerer med. Derfor haster det efter vores opfattelse med at få de to afgørende byggesten lagt på plads i energiplanen: naturgassen og kernekraften. Så kan vi - og det er vi enige i man bør gøre - supplere disse energiformer med de realistiske muligheder, der måtte være på de alternative områder.

Jeg forstod, at vi kunne omtale de senere